

DTP

T.B.M.M.
DEMOKRATİK TOPLUM PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Sayı : 508
Tarih: 26.01.2005

10/315

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

1978'de Kahramanmaraş'ta yaşanan, planlı ve organize olduğu iddia edilen katliamın, gizli kalan yönlerinin açığa çıkarılması, gerçek suçlulara ulaşılması için ve toplumsal hayatı nasıl etkilediği hususunda araştırma yapmak üzere Anayasa'nın 98. TBMM İç Tüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ederim.

1. Fatma KURTULAN - Van
2. Ahmet TÜRK - Mardin
3. Selahattin DEMİRTAŞ - Diyarbakır
4. Emine AYNA -Mardin
5. Ayla AKAT ATA - Batman
6. Sebahat TUNCEL - İstanbul
7. M.Nezir KARABAŞ-Bitlis
8. Bengi YILDIZ - Batman
9. Sırrı SAKIK - Muş
10. M. Nuri YAMAN - Muş
11. Özdal ÜÇER - Van
12. Aysel TUĞLUK - Diyarbakır
13. Pervin BULDAN - Iğdır
14. Gültan KIŞANAK - Diyarbakır
15. Akın BİRDAL - Diyarbakır
16. İbrahim BİNİCİ - Şanlıurfa
17. Hasip KAPLAN - Şırnak
18. Sevahir BAYINDIR - Şırnak
19. Şerafettin HALİS - Tunceli
20. Osman ÖZÇELİK - Siirt
21. Hamit GEYLANİ-Hakkari

GEREKÇE

1978'in Aralık ayında, resmi rakamlara göre 100'ün üzerinde vatandaşın hayatını kaybettiği, resmi olmayan rakamlara göre ise, 500 vatandaşın hayatını kaybettiği, bin 500'e yakın vatandaşın yaralandığı, Kahramanmaraş'ta yaşanan katliam, yıllarca, 'devlet sırrı' olarak saklanmıştır. Saklanması'nın nedeninin, katliamda devlet görevlilerinin aldığı rol olduğuna ilişkin ciddi iddialar ileri sürülmesine rağmen, iktidara gelen hükümetlerin hiç biri olayın üzerine gitmemiştir. Sol görüşlü kişilerin ve Alevi-Kürt vatandaşlarımızın hedef alındığı katliamlar, günlerce sürmüş, güvenlik güçlerinin müdahalede yetersiz kalmış olduğu söylenmişse de, organize olan ve çok sayıda devlet görevlisinin adını karıştığı iddia edildiği saldırıya, güvenlik güçlerinin bilinçli olarak müdahalede bulunmadığı ileri sürülmüştür. Birçok mahallede, sokakta, evde kadın, çocuk, genç, yaşlı demeden vatandaşlarımız katledilirken, ildeki askeri birliklerin saldırganları engellemediği iddiaları sonradan ortaya çıkan raporlarda daha da ciddiyet kazanmıştır. Dönemin Başbakanı Bülent Ecevit'in ölümünün ardından açılan arşivlerinde ortaya çıkan belgeler de katliamın MİT görevlileri tarafından planlandığını iddialarını güçlendirmesine ve olayın aydınlatılması için bir çok ip ucu vermesine rağmen, devlet olayı aydınlatmak için hiçbir çaba harcamamış, sanıklar göstermelik olarak yargılanmış ve sonradan hepsi beraat etmiştir. Olayların faili olarak 804 kişi yargılanmış, birinci derecede rol oynayan 68 kişi hiç yakalanmamış, 29 kişi hakkında verilen idam ve 7 kişi hakkında verilen müebbet hapis cezası Yargıtayca bozulmuştur. Ayrıca dönemin İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı tarafından katliamın açığa çıkartılması için özel bir ekip görevlendirildiği, hazırlanan ayrıntılı raporun İçişleri Bakanlığı'na sunulduğu, ancak raporun içeriğinin gizli tutulduğu da basına ve kamuoyuna yansıyan iddialar arasındadır. Katliamın, gizli servislerdeki arşiv belgelerinin açıklanmaması, faillerinin beraat etmiş olması ve olaya adı karıştığı iddia edilen kimi isimlerin hala devletin çeşitli kademelerinde görev yapıyor olması kaygı vericidir. Benzer örneklerini çokça yaşadığımız, üzeri örtülmeye çalışılan ve sorumlularının yargılanmadığı katliamlarla yüzleşmek, sorumluları, hukuk devletinin gereğini yerine getirecek şekilde yargılamak büyük önem taşımaktadır. Türkiye, geçmişindeki bu karanlık dönemi aydınlatmak zorundadır.